

neked egy történetet. És főleg arra nincs szükséged, hogy megtaláld az okát, miért ne ölj meg, akár egy kutyát. Tudod-e, hogy éppen most, amikor hozzád beszélek, mintha csak egy barátomhoz beszélnék, valójában mit csinállok? Siratom apámat, siratom anyámat meg az összes testvéremet. Van belőlük több ezer.”

Amed még egy utolsó lépést tett a közönség felé.

„Nem. Nincs szükséged, hogy megtaláld az okot, vagy egyszerűen csak igazolást nyerj, hogy megtedd, amiről úgy hiszed, meg kell tenned. Ne keresd másutt, ami már benned van. Ki vagyok én, hogy helyetted gondolkozzam? Az én öltözékem is mocskos és szakadozott. És a szívem kettéhasadt, akár egy kő. És sírok, könnyeim szétszaggatják arcomat. Mégis, ahogy te is hallod, a hangom nyugodt. Sőt, békés a hangom. A béke árad a számból. A béke szól hozzád a szavaimból, a mondataimból. Amikor beszélek, a hangom hétvévesé, kilencévesé, húszévesé, ezerévesé. Képes vagy-e meghallani?”

Fordította és a jegyzeteket írta MARTONYI ÉVA

